

spoznavajo in čim jače zblizujejo, da potem z združenimi močmi pospešujejo svoje kulturno napredovanje in jačenje. Jugoslovanski zdravniki, prirodoslovci, umetniki, vseučilišniki in jugoslovanska gimnastična društva so storila v tem pogledu, kolikor so mogla. Oni so si s svojim sestajanjem, zborovanjem, medsebojnim upoznavanjem in druženjem pridobili hvalo in priznanje vsega slovanskega sveta, kar jim tudi mi priznavamo vrlo radi.

Ali prosvetitelji in učitelji slovanske mladine še niso storili, kar in kolikor bi mogli storiti v tem pogledu, dasi bi mogli tozadevno največ doseči. Oni morejo v tem pogledu največ doseči, pravic zaradi tega, ker so vzgojitelji, a vzgojitelji razvijajo mišljenje in čuvstvovanje v narodni mladini, iz katere se porajajo ljudje. A ljudje mislijo, čuvstvujejo in delajo tako, kakor so bili vzgojeni v mladosti, zatorej polagajo tudi veliko važnost na odgojo; drugič pa zaradi tega, ker so odgojitelji in učitelji slovanske mladine najmnogoštevilnejša vrsta ljudi, zakaj vrste jugoslovanskega učiteljstva štejejo nekoliko desettisoč izobražencev, ter je tudi mnogo delavcev na tem polju, ki so mimo tega narodnostni pionirji po vsem slovanskem jugu, ker bivajo povsod: tako v razkošnih prestolnicah, kakor po najsamotnejših selih; tretjič pa zaradi tega, ker so odgojitelji - učitelji ona vrsta izobraženih ljudi, ki znajo preceniti vse istodobne nacionalne razmere in potrebe, ki nastajajo iz razmer ter morejo uspešno delovati za procvit jugoslovanskega plemena.

Pa ako je vse, kar sem omenil, nepobitna resnica, zakaj ni bilo doslej več storjenega v prilog medsebojnemu spoznavanju in zblizanju vsega jugoslovanskega učiteljstva? Po našem globokem uverjenju se zato ni dovoljno skrbelo in storilo, ker ni bilo inicijative z nobene strani. Dolžnost naša je, da na tem mestu zabeležimo, da je nedavno že sprožil to misel eden naših drugov v Belgradu (g. Dim. Putniković), ali stvar je zaspala. Mi srbski učitelji smo globoko prepričani, da bi bilo jugoslovansko učiteljstvo rado zastavilo vse svoje sile za boljšo bodočnost jugoslovanskega plemena, samo da je bilo inicijative za takšno delo.

V tem prepričanju stopamo s tem predlogom pred vse jugoslovansko učiteljstvo z bratsko in kolegijalno prošnjo, da razmišljajo o njem in da sprejmejo ta predlog, ako je dober in koristen, ali ga pa zavržejo, ako je nesmiseln in nekoristen.

Prepričani smo, da bi se vsako leto mogle prirejati občne jugoslovanske učiteljske skupščine in šolske razstave!

Na teh učiteljskih skupščinah bi mogli pretresati in razpravljati mnoga občna in koristna šolska vprašanja, šolsko ureditev ter učiteljsko stanje in njega položaj. Šolske razstave bi mogle biti občne in specialne, t. j. da bi eno leto prirejali razstavo pismenih izdelkov učencev, drugo leto risarij, šolskih knjig i t. d.

Trdno smo uverjeni, da proti uresničenju te misli ni Bog zna kakih težkoč in zaprek, ki bi jih ne mogli odstraniti in premagati. V največji meri je tu potrebna dobra volja; in to, mislimo, ima učiteljstvo. Potrebna so še neka materialna sredstva, ali tudi ta niso tako velika, da ne bi mogli premagati tudi tega nedostatka.

Vse to bi mogli urediti, samo da se sestane prva občna skupščina jugoslovanskega učiteljstva. Na tem sestanku bi v bratskem sporazumljenju in dogovoru mogli dobiti pota in sredstva za vse ostalo.

Ako je dobre volje in odločnosti in ako se uvidi korist in potreba takšnega vzajemnega združenja in upoznavanja in

skupnega dela, potem bi prvo skupščino mogli sklicati že bodoče leto.

Ko stopamo s to mislijo v javnost, prosimo v prvi vrsti uredništva vseh jugoslovanskih listov in časopisov, posebno pa se obračamo do uredništev učiteljskih in šolskih listov, da to našo misel in predlog objavijo v svojih listih, pa da izrazijo svoje mnenje o tem vprašanju.

Prosimo vsa uredništva omenjenih listov, da se izjavijo:

1. Zlagajo li se z nami, da bi prirejanje občnih jugoslovanskih učiteljskih skupščin bilo koristno in potrebno?

2. Verujejo li v možnost, da bi se take skupščine in razstave mogle prirejati?

3. Kje in kdaj bi se mogla vršiti prva občna jugoslovanska učiteljska skupščina, spojena s šolsko razstavo?

Donašali bomo vsako mišljenje o tem vprašanju v našem listu, da se vidi, kako je bila ta misel sprejeta; ako bo sprejeta dobro, potem treba, da se počne resno delo v učiteljskih društvih kakor tudi v učiteljskih zvezah posameznih jugoslovanskih narodov.

Mi smo storili svoje; sedaj je ležeče na ostalih bratih po krvi in poklicu, da povedo, kako in kaj oni sodijo o tej misli, ali se more uresničiti ali ne!

Priznanja in zaupnice.

XII.

Podpisano učiteljstvo črnomaljskega okraja se strinja z Vašim nastopom povodom IV. deželne učiteljske skupščine in se izreka z Vami solidarnim ter izjavlja, da naj se eventualne posledice izvajajo nad vsem učiteljstvom.

To izjavo je podpisalo 33 učiteljev in učiteljic črnomaljskega okraja ter tako izreklo zaupnico svojima delegatoma tovarišema Fr. Šetini in Fr. Lovšinu.

Sedaj je torej zopet govorilo vse kranjsko učiteljstvo ter tako iznova dokazalo svojo stanovsko zavednost in solidarnost.

Razstava učil v Ljubljani.

(Dalje).

IV. Prirodoslovje.

Maier, Učne slike iz prirodoslovja za III. IV. in V. razred.

III. razred.

Voda. Steklenica za kuhanje. Krožnik. Steklena plošča. Patrona z zamaškom, pritrjena na železno žico. Stojalo. Svetilka, napolnjena s petrolejem. Svetilka, napolnjena z vinskimi cvetom. Model parnega stroja.

Zrak. Posoda z vodo. Kozarec. Steklenica s prevrtanim zamaškom. Livnik. Mehur. Cev z batom (zračno vžigalo). Pero od ure. Kavčuk. Žoga. Zamašek iz plute. Nekoliko olja. Goba. Sladkor. Opeka. Kos lesa.

Toplomer. Tri posode. Steklenica za kuhanje. Celzijev toplomer. Dve toplomerski cevi, prva prazna, druga napolnjena z živim srebrom; obe pritrjeni na deščici. Velik celzijev toplomer, ki kaže vseh 100°. Posoda s talečim se ledom. Steklenica z gumijevim zamaškom (gumijev zamašek ima 2 luknjici: skozi eno vtaknemo toplomer, ki je na koncu valjasto iztegnjen, skozi drugo pa stekleno cev, skozi